

Här är mannen – i fyra delar

Man ska dela upp saker, sätta etiketter på ditt och ha förklaringsmodeller på datt. Antagligen för att underlätta förståelsen för hur allt hänger ihop och det är ju bra. Om jag till exempel är kvinna ska jag ha en kristallklar bild av vad en man är, och tvärtom förstås. Och det gäller ju att hänga med så här kommer den: Mannen – en beskrivning i fyra delar.

1. Mannen är en pappa, det vill säga en person som med sin närvaro eller frånvaro präglar sin avkomma för evinnerlig tid. Pappan luktar gott, lite syrligt, fränt, ibland nästan sötaktigt och är ganska luden och sträv. Han kan ha lent hår och konstiga gropar i ansiktet, stora, bruna händer eller bleka, lite slappa. Han är jättebra på att leka och på att laga pannkaka eller inte och urkass på pärlplattor eller bäst. Håller han sig borta kan det vara den bästa lösningen fast väldigt sällan. Han är varm och vuxen och precis lika bra eller oduglig på att ta hand om en som en mamma.

2. Mannen är en vän, en grannpojke, en arbetskamrat eller det bästa resällskapet genom Europa. Han har världens bästa humor, kan gråta, ringer mitt i natten och vill låna pengar som man aldrig får igen, utom när han ger bort allt han äger. Ibland är han konstig och bryter kontakten eller blir en förtrogen livet ut. Han blir hela tiden ihop med fel eller rätt tjejer eller killar eller ingen alls och det är ofattbart. När han slutligen gifter sig, flyttar han till Skinnskatteberg, vilket gör en rasande eftersom det är för långt bort.

3. Mannen är världens största älskare med för liten snopp eller för avlång. Han vet inte hur man tar i en kvinna, men gör det som om han vore det. Han bjuder på romantiska middagar utan att betala, eller tar hand om notan men är för blyg för att kyssas fast man visar att man vill. Eller så tar han tag i en och då är det också fel eftersom man har mens eller något. Han är inte tankeläsare och det är jätteirriterande, men när allt stämmer är han det underbaraste som kan hända eller det värsta när han inte bryr sig. Det finns udda, brutala exemplar. De bör hållas inlåsta och omhändertas. Helst av män som kan lära dem att kvinnor också är människor.

4. Mannen är en morfar som kissar på sig men har oklanderlig hygien. En farbror som kan berätta om flydda dagar, om erhållen klokskap eller rappakalja. Han är en gammal kropp, en närvarande människa som har tid, en surkart som delar med sig och en slösaktig snåljåp, en spillra och ett avtryck av levt liv.

Detta sammantaget är vad jag skulle vilja kalla en man. Svårare än så var det inte att dra halva mänskligheten över en kam, om det nu skulle vara så nödvändigt.

© Tina Messing

Även publicerad i Stockholm City 10 november 2004